

Het Woord van de Gerechtigheid

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13).

Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema

e-mail: roel@velemaweb.nl

website: <http://wvdg.velemaweb.nl/nl/wvdg/wvdg.aspx>

De Namen van God

“Vader, verheerlijk uw naam! Toen kwam een stem uit de hemel: Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem nogmaals verheerlijken!” (Joh. 12:28).

God heeft veel namen. Zijn namen zeggen iets over Zijn karakter en er zijn veel namen nodig om Zijn aard, wezen en karakter te omschrijven. Zonder deze namen is geen goede geestelijke groei mogelijk, omdat ons gebed in de naam van Christus naar niets anders verwijst dan de volmacht die wij in Christus hebben ontvangen. In Christus hebben we alle geestelijke zegen ontvangen (Ef. 1:3), en daarmee alle geestelijke beloften die nodig zijn voor een effectieve geestelijke groei of effectieve pastorale counseling. Het Nieuwe Testament verklaart dat de naam van God in al zijn aspecten wordt gedragen door Jezus Christus en Zijn naam. De naam waar een christen alle zegen uit ontvangt, is *de naam van Christus die alle andere namen van God omvat en waarop ieder christen aanspraak kan maken*.

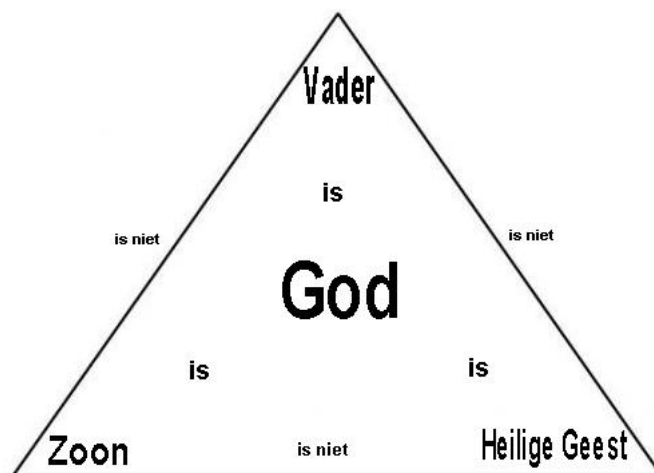
De naam van God is een sleutel om heel de Bijbel te begrijpen. In een bepaald opzicht is de Naam de basis van heel de Bijbel. Van het begin tot het eind gaat het om Zijn Naam en de verheerlijking van die Naam. De naam van Christus is de naam waar alle zegen uit voorkomt (vgl. Ef. 1:3-14). Alle andere enkelvoudige en samengestelde namen van God zijn vervat in Christus en in de naam van Christus. Het is daarom van belang dat wij deze namen goed kennen en in Christus op die namen aanspraak maken gedurende het proces van geestelijke groei of hulpverlening.

“Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij behoorden U toe en Gij hebt hen Mij gegeven en zij hebben Uw woord bewaard” (Joh. 17:6).

1. De persoonsnamen van God

De persoonsnamen van God zijn *Vader, Zoon en Heilige Geest*. Het getuigenis van de Bijbel en het historisch christendom laten zien dat er één God is die Zich als drie verschillende Personen heeft geopenbaard, die in wezen en in kracht en heerlijkheid gelijk zijn. De God van Israël is een Drie-eenheid en noemt Zich *de God van Abraham, Isaäk en Jacob*, zoals de God van Israël ook God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest is. Alle plannen van God vinden hun oorsprong bij de Vader, zoals ook al Gods plannen met de mensheid in Gods verbond met Abraham zijn vastgelegd. Isaäk was de erfgenaam, zoals ook Christus de erfgenaam is van alle dingen. Tenslotte was Jacob de man die gebroken moest worden, zoals ook de Heilige Geest het natuurlijke leven van de mens moet breken om de gelovige tot gelijkvormigheid aan Christus te brengen.

Deze simpele vergelijking met de typologie van het Oude Testament laat ons dus zien dat God Zich verbindt met een familierelatie waarin verschillende rollen zijn vastgelegd. Zo wordt alles geïnitieerd door de Vader, openbaart God de Vader Zich door de Zoon, die ook God is, en werkt de Heilige Geest om het werk van de Zoon gestalte te geven. De uitdrukking “*de God van Abraham, Isaäk en Jacob*” zegt dat er sprake is van drie personen die drie unieke rollen vervullen in het doel dat God met hen had. Deze mannen waren drie individuen uit één familie. En wat in de type (de schaduw) geldt, moet ook gelden in de antitype (de realiteit), namelijk dat de Vader, de Zoon en de Heilige Geest drie te onderscheiden Personen zijn, één in natuur zijn, maar door de godheid toch één God vertegenwoordigen door de goddelijke familieband. Het is deze familie waarin wij als kind van God worden opgenomen. We moeten ons bewust zijn dat het Gods plan is om “*vele zonen tot heerlijkheid te brengen*” (Hebr. 2:10). God wil ons als een volwassen en gevormde zoon een plaats geven in Zijn huisgezin. Hierbij dient opgemerkt te worden dat wij als kinderen van God deel hebben gekregen aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4), maar dat we nooit deel kunnen krijgen aan de Drie-eenheid. De volgende illustratie toont de Drie-eenheid van God in het juiste perspectief: de Vader is niet de Zoon, de Zoon is niet de Heilige Geest en de Vader is niet de Heilige Geest, terwijl de Vader, de Zoon en de Heilige Geest wel afzonderlijk God zijn en tezamen de Drie-ene godheid vormen. Ze zijn één in natuur, maar te onderscheiden als Persoon.

2. De benoemingsnamen van God

In de Nederlandse Bijbel (SV, NBG51 en NBV) kennen we de enkelvoudige benoemingsnamen *God*, *HERE* (*HEERE*, *HEER*) en *Here*, die elk naar een of meer unieke Hebreeuwse naam verwijzen. Deze enkelvoudige namen worden ook weer gebruikt in samengestelde vormen. Het volgende schema kan daarbij tot hulp zijn:

Soort	Nederlandse naam	Hebreeuwse naam
1. Persoonsnamen	1.1 Vader 1.2. Zoon 1.3. Heilige Geest	
2. Benoemingsnamen		
2.1. Enkelvoudig	2.1.1. God 2.1.2. Here 2.1.3. HERE (HEERE, HEER)	El, Elah, Eloah of Elohiem Adon of Adonaj Jahwè (JHWH)
2.2. Samengesteld met El (God)	2.2.1. De Almachtige (God) 2.2.2. De Allerhoogste (God) 2.2.3. De God die omziet 2.2.4. De Eeuwige (God)	El Sjaddaj El Eljon El Rò-ie El Olam
2.3. Samengesteld met Jahwè (HERE)	2.3.1. Here HERE 2.3.2. HERE God 2.3.3. De HERE zal (voor)zien 2.3.4. De HERE is mijn banier 2.3.5. De HERE is vrede 2.3.6. De HERE van de legerscharen 2.3.7. De HERE die jullie heiligt 2.3.8. De HERE is mijn herder 2.3.9. De HERE onze gerechtigheid 2.3.10. De HERE is (al)daar 2.3.11. De HERE geneest	Adonaj Jahwè Jahwè Elohiem Jahwè Jiré Jahwè Nissie Jahwè Sjalòm Jahwè Tsevaoth Jahwè Meqadieschem Jahwè Rò-ie Jahwè Tsiedqenoe Jahwè Sjamma Jahwè Rafa

“Gelijk uw naam, o God, zo is uw lof tot aan de einden der aarde; uw rechterhand is vol van gerechtigheid” (Ps. 48:11).

Wanneer we al deze benoemingsnamen van God lezen, kan het ons overweldigen hoe groot en goed en vol van gerechtigheid de Heer is. In Psalm 48 verbinden de Korachieten de naam van God direct met Zijn lof die tot de einde van de aarde bekend moet zijn. Hieruit kunnen we twee lessen leren. Allereerst is een christen een persoon die voortdurend God een loffer brengt (vgl. Hebr. 13:15). Waarom dan nu niet een moment nemen om God te loven om al zijn bovenstaande benoemingsnamen en er één in het bijzonder in gedachten te houden vandaag.

De tweede les is dat het einde van de aarde verwijst naar Psalm 113:1-3 en naar het zedingsbevel in Matthéüs 28:18-20.

“Halleluja! loof de naam van de HEER. De naam van de HEER zij geprezen van nu tot in eeuwigheid. Van waar de zon opkomt tot waar zij ondergaat, zij geloofd de naam van de HEER” (Ps. 113:1-3).

Met God en in God zullen wij grote daden doen en geeft Hij de overwinning in de geestelijke strijd (vgl. Ps. 60:14). Zijn naam is voldoende in heel de bediening waartoe God ons heeft geroepen.

Zijn naam is voldoende in heel de bediening waartoe God ons heeft geroepen.

2.1 De enkelvoudige benoemingsnamen van God

1. El, Elah, Eloah en Elohiem – God de Schepper

De namen El, Elah en Eloah zijn enkelvoudige namen voor God. *El* is de naam die we vinden vanaf Genesis 14:18 en vooral voorkomt in Job, de Psalmen en Jesaja. In verschillende verzen komen we de naam tegen als de Almachtige God of de Eeuwige God.

Elah komen we voor het eerst tegen in Ezra 4:24. Deze naam komen we vooral tegen in Ezra en Daniël. Het kan verwijzen naar de ware God of naar afgoden.

Eloah komt 56 keer voor in het Oude Testament, 41 keer in het boek Job. We komen het voor het eerst tegen in Deuteronomium 32:15.

Elohiem is de meervoudsvorm van *El*, maar wordt vanuit het Hebreeuws altijd als enkelvoud vertaald, omdat het bijhorende werkwoord in het Hebreeuws ook in het enkelvoud is. In Genesis 1:1 staat dan ook vanuit het Hebreeuws: “*In het begin schiep [enkelvoud] Elohiem [meervoud] ...*” In het eerste vers van de Bijbel zien we daarom al de Drie-eenheid, één God (de godheid) en drie personen die bij de schepping betrokken waren.

Elohiem vinden we 32 keer in Genesis 1 en wordt 34 keer gebruikt voordat de naam Jahwè verschijnt in Genesis 2:4.

Al deze namen zijn van belang. We moeten beseffen dat onze geestelijke verantwoordelijkheid, bijvoorbeeld in pastorale bediening, onder de volmacht staat van een almachtige en eeuwige God die de hemel en de aarde heeft geschapen en afgoderij veroordeelt.

2. Adon of Adonaj – Heer of mijn Heer

Adon betekent ‘heer’ en *Adonaj* betekent ‘mijn heer’.

Adon vinden we voor het eerst in Genesis 18:12 waar Sara Abraham ‘heer’ noemde. Het woord kan verwijzen naar God en mens.

Adonaj verschijnt voor het eerst in Genesis 15:2 samen met de naam Jahwè. Hoewel *Adonaj* afwisselend wordt gebruikt met Jahwè, kan *Adonaj* ook op mensen betrekking hebben.

Adon en *Adonaj* zijn strikt genomen geen godsnamen, maar gezagstitels en daarom heeft de Joodse traditie, die de naam van God niet wil uitspreken, er geen moeite mee dat *Adon* en *Adonaj* worden uitgesproken. *Adon* en *Adonaj* zijn van betekenis, omdat heel het leven van de discipel onder de gehoorzaamheid aan Christus als Heer en Meester moet worden gebracht:

“*Een discipel staat niet boven zijn meester, maar al wie volleerd is, zal zijn als zijn meester*” (Luc. 6:40).

“*Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg?*” (Luc. 6:46).

3. Jahwè – De God van het verbond

Wanneer we in de NBG vertaling het woord HERE (HEERE, HEER) (met hoofdletters) lezen, is dat de vertaling van het Hebreeuwse woord JHWH (יהוה). Het is onzeker hoe deze naam oorspronkelijk werd uitgesproken, maar waarschijnlijk was dat de naam Jahwè. De reden dat we de uitspraak niet weten, is de volgende.

Het Hebreeuwse alfabet bestaat alleen uit medeklinkers en de Hebreeuwse bijbelteksten werden oorspronkelijk alleen met deze medeklinkers geschreven. In de tijd ontstond er echter de behoefte ook de klinkers te noteren, omdat de juiste uitspraak van de teksten in de vergetelheid dreigde te raken. Een groep Joodse geleerden, de Masoreten (750-950 A.D.), ontwikkelden een systeem van puntjes en streepjes die onder of naast de medeklinkers werd geplaatst. Door die punctuatie werd vastgelegd hoe de Hebreeuwse woorden moesten worden uitgesproken. Dit werd echter met opzet vermeden bij het vierletterwoord (tetragrammaton) JHWH. JHWH is de verbondsnaam van God en wordt door de Joden uit eerbied meer dan 2000 jaar slechts uitgesproken als “de HERE” of “de Naam”. In de Hebreeuwse tekst hebben de Masoreten doelbewust de punctuatie in de naam JHWH gewijzigd en gedeeltelijk de klinkers van de Godsnaam *Adonaj* aan de medeklinkers van de naam JHWH toegevoegd. Daardoor is de uitspraak niet meer vast te stellen, wat ook de bedoeling was van de Masoreten. In het verleden heeft men de punctuatie willen aanvullen en dan wordt de uitspraak *JeHoVa*. Die uitspraak is echter beslist onjuist. De klinkertekens staan niet goed en de Masoreten hadden maar één bedoeling: ‘Er staat JHWH, maar je moet Adonaj lezen’. Het is zeker dat *Jehova* een foutieve uitspraak is en daarom moet deze uitspraak worden vermeden. In een cursus Bijbels Hebreeuws wordt het als fout aangerekend wanneer men JHWH als Jehova uitspreekt. De correcte uitspraak is waarschijnlijk *Jahwè*, maar die uitspraak wordt door de Joodse traditie niet op prijs gesteld, omdat het een Godsnaam is die als ‘God’ of ‘Heer’ moet worden uitgesproken. Een christen zal doorgaans geen moeite hebben met het uitspreken van de godsnaam en dan verdient Jahwè de voorkeur.

De naam Jahwè verwijst naar de Christus in het Nieuwe Testament. Jahwè, maar ook Adonaj, komt dan overeen met Here (Heer) (Gr. *kurios*) in het Nieuwe Testament (vgl. Jes. 40:3 en Lucas 3:4; Jes. 8:13 en 1 Petr. 3:15; Jes. 41:4 en Openb. 1:17; Joël 2:32a en Hand. 4:12). Uit deze verzen zien we dat Jahwè verwijst naar de Here Jezus. Dit betekent dat ook de samengestelde namen van Jahwè verwijzen naar de Here Jezus. Bijvoorbeeld, *Jahwè Rò-ie* betekent ‘de HERE is mijn herder’. Jezus zei: “*Ik ben de goede herder*” (Joh. 10:11; vgl. Hebr. 13:20; 1 Petr. 5:4). Hieruit zien we dat de samengestelde namen van Jahwè ook vervat zijn in de naam van Christus en dat we in Christus ook op deze namen aanspraak kunnen maken.

Jahwè is de naam die is verbonden met de verbonden van God. Christenen hebben deel aan de zegen van het Nieuwe Verbond, namelijk dat Christus in ons woont en Hij Zijn wetten in onze harten heeft gelegd. Dit is de sleutel en de hoop tot alle geestelijke groei.

De naam Jahwè verwijst echter niet alleen naar Jezus, maar kan ook verwijzen naar de hele Drie-eenheid (vgl. Deut. 6:4; Jes. 45:18). De naam Jahwè verwijst naar het diepste van God en naar een eeuwige heerlijkheid die niet gedeeld kan worden met enig schepsel.

2.2. Samengestelde benoemingsnamen van God met ‘El’

1. El Sjaddaj (אל שַׁדַּי) - De Almachtige (God)

Belofte in Christus: *Vrucht dragen door de kracht van Christus’ opstanding*

“Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de Here aan Abram en zei tot hem: Ik ben God, de Almachtige ...” (Gen. 17:1).

“En God zei tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wees vruchtbaar en word talrijk; een volk, ja een menigte van volken, zal uit u ontstaan, en koningen zullen uit uw lendenen voortkomen” (Gen. 35:11).

Er is veel geschreven over wat de betekenis van *El Sjaddaj* is. Mogelijk staat de naam *shaddaj* in verband met het Hebreeuwse woord *shadajiem* dat ‘borsten’ betekent. Dit zien we bijvoorbeeld in Genesis 28:3 en 35:11, waar vruchtbaarheid centraal staat. Naar verhouding komt de naam *shaddaj* het meest voor in het boek Job, namelijk 31 keer. Ook zien we de naam in Numeri 24:4,16, waar Bileam het visioen van *El Sjaddaj* ziet. Verder zien we deze naam in Joël 1:15 waar de dag van Jahwè is als een verwoesting van de kant van *El Sjaddaj*.

El Sjaddaj verwijst naar een belofte in Christus, namelijk dat we vrucht moeten dragen door de kracht van Christus’ opstanding. Niets minder dan de almacht van God was nodig om Christus uit de doden op de wekken, opdat onze Heer veel vrucht zou dragen.

2. El Eljon (אל עֶלְיוֹן) - De Allerhoogste (God)

Belofte in Christus: *De soevereiniteit van God in geestelijke groei*

“En Melchisedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde” (Gen. 14:18,19).

“Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten [Eljon] is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen [Sjaddaj]” (Ps. 91:1).

Het Hebreeuwse woord *eljon* betekent ‘hoogste’. *El Eljon* staat voor de soevereiniteit van God, de schepper van hemel en aarde. Deze naam van God is belangrijk, want een christen voert zijn of haar bediening uit onder de volmacht dat Christus aan wie alle macht in de hemel en op aarde is gegeven (Matt. 28:18). Alles in hemel en op aarde is aan Hem onderworpen en Hij heeft de macht van de zonde gebroken. Hierdoor kan elke gewoonte die niet in overeenstemming is met Gods wil, in lijn worden gebracht met het nieuwe leven dat in de gelovige is.

In Psalm 91:1 zien we dat deze soevereiniteit verband houdt met de kracht van de opstanding van Christus, omdat de naam *El Sjaddaj* daar ook wordt genoemd.

3. El Rò-ie (אֱלֹהֵי רֹאִי) - De God die omziet

Belofte in Christus: *Omzien naar elkaar om verlossing te brengen* (Luc. 1:68)

“Zij roept als naam voor de Ene, die tot haar gesproken heeft: gij, El Roï, God die mij ziet! Want, heeft ze gezegd, heb ik hier niet ook uitgezien naar 'die mij ziet?'” (Gen. 16:13 Naardense vert.).

Toen Hagar vluchtte voor Sara, ontving zij bij de bron aan de weg naar Sur de belofte van God dat Hij haar zou helpen en bijstaan en rijk nageslacht zou hebben. In dit verband noemt zij de God, die tot haar had gesproken, *El Roï*. Hieruit zien we dat God haar ellende hoorde en Hij haar zag. De vertaling van *El Rò-ie* is gewoonlijk ‘de God die ziet’ of ‘de God die omziet’.

Hagar ontmoette de God die naar haar omzag, “want, zei zij, heb ik hier ook omgezien naar Hem, die naar mij ziet?” (Gen. 16:13 NBG).

We moeten ons voortdurend bewust zijn dat God het verlorene zoekt en ook omziet naar wie opbouw nodig heeft:

“Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet?” (Ps. 8:5).

“Geloofd zij de Here, de God van Israel, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft het verlossing gebracht” (Luc. 1:68).

4. El Olam (אֱלֹהֵי עוֹלָם) - De eeuwige (God)

Belofte in Christus: *Christus is een oorzaak van eeuwig heil geworden* (Hebr. 5:9).

“Een eeuwig God is de Here, Schepper van de einden der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden” (Jes. 40:28).

“En Abraham plantte te Berseba een tamarisk, en riep daar de naam van de HERE [Jahwè], de eeuwige God, aan” (Gen. 21:33).

Het Hebreeuwse woord *òlam* betekent ‘eewigheid’ of ‘altijd’.

El Olam is de eeuwige God, de God van alle eeuwigheden, die boven de tijd staat. Daarmee staat *El Olam* dicht bij de naam Jahwè. Zo komen we in Genesis 21:33 beiden namen tegen. Het leven van Abraham is voortdurend in beweging, maar heel zijn geloof ging steeds terug naar het moment dat hij de tamarisk had geplant en dat hij de eeuwige God had aangeroepen.

Zo gaan wij ook steeds terug naar het moment dat wij in Christus zijn geplaatst en wij ‘eewig’ leven hebben ontvangen. Hoewel dit leven meer naar kwaliteit dan naar tijd verwijst, daagt ‘de eeuwige God’ ons door de Here Jezus toch uit om voor ‘altijd’ te bidden:

“Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen” (Luc. 18:1).

Evenals de wijze Salomo moeten we inzien dat alles wat God doet voor eeuwig is (Pred. 3:14). Christus is voor eeuwig koning en Zijn heil is voor eeuwig. Christelijke discipelschap is met het oog op de eeuwige zaak van een eeuwige God.

2.3. Samengestelde benoemingsnamen van God met ‘Jahwè’

1. Adonaj Jahwè (אֲדֹנָי יְהוָה) - De Here HERE

Belofte in Christus: *God wil dat we vrucht dragen door de zegen van het Nieuwe Verbond*

“En Abram zei: Here HERE, wat zult Gij mij geven, daar ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis, dat zal deze Damascener Eliëzer zijn” (Gen. 15:2).

Here HERE, dat is Adonaj Jahwè. Daarin ligt de erkenning van God als Schepper van hemel en aarde en de God die in een verbondsrelatie wil staan met de mens en Zijn volk.

Hoe vaak zal deze naam niet de uitkomst geven wanneer we uitroepen: “Wat zult Gij mij geven?”

2. Jahwè Elohiem (יְהוָה אֱלֹהִים) - De HERE God

Belofte in Christus: *God is het Begin en het Einde, ook in discipelschap*

“Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden. Ten tijde, dat de HERE God aarde en hemel maakte” (Gen. 2:4).

“Ik ben de alfa en de omega, zegt de HERE God, die is en die was en die komt, de Almachtige” (Openb.1:8).

“En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels en waren rondom en van binnen vol ogen en zij hadden dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de HERE God, de Almachtige, die was en die is en die komt” (Openb. 4:8).

Jahwè Elohiem is de Eerste en de Laatste, die is en die was en die komt, de Almachtige. Hij is dezelfde als Jezus. Wat is deze naam een bemoediging, want Hij is de Eerste en de Laatste! Het is niet onze bediening, maar wij zijn medewerkers van God die verlangen dat de genade van God niet tevergeefs zal worden ontvangen (2 Cor. 6:1).

3. Jahwè Jiré (יְהוָה יִרְאֶה) - De HERE zal (voor)zien

Belofte in Christus:

God zal in al onze behoeften naar zijn rijkdom voorzien, in Christus Jezus (Fil. 4:19).

“Toen sloeg Abraham zijn ogen op en daar zag hij een ram achter zich, met zijn horens verward in het struikgewas. En Abraham ging en nam de ram en offerde hem ten brandoffer in plaats van zijn zoon. En Abraham noemde die plaats: De Here zal erin voorzien; waarom nog heden gezegd wordt: *Op de berg des Heren zal erin voorzien worden*” (Gen. 22:13,14).

Deze naam van God is verbonden met een Hebreeuws werkwoord dat ‘zien’ betekent. God is een God die ziet en daarmee ook voorziet. Jezus is de Voorziening van God om de zonden van deze wereld weg te nemen (Joh. 1:29).

Elke geestelijke werker moet ook eerst zien en omzien. Hij of zij heeft in de bediening behoefte aan wijsheid en inzicht, behoefte om te zien. Hij heeft ook praktische wijsheid nodig om daadwerkelijk om te zien in het leven van de ander. Dit alles gebaseerd op de Christus als de Voorziener.

4. Jahwè Nissie (יְהוָה נִסִּי) - De HERE is mijn banier

Belofte in Christus: Geroepen om vrij te zijn (Gal. 5:13).

“Toen bouwde Mozes een altaar en noemde het: de Here is mijn banier. Want hij sprak: *De hand aan Jahweh’s banier! Jahweh strijdt tegen Amalek van geslacht tot geslacht*” (Ex. 17:15,16).

“... en zijn banier over mij was de liefde” (Hooglied 2:4).

“Want gij zijt geroepen, broeders, om vrij te zijn; gebruikt echter die vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees, maar dient elkander door de liefde” (Gal. 5:13).

Het Hebreeuwse woord *nès* (נֵס) betekent ‘teken’ ‘hoog sein’ (op berg of paal) of ‘banier’. Een banier is een vlag of ander stuk stof of voorwerp dat een symbool, logo of andere boodschap toont. Jezus werd verhoogd aan het kruis om onze overtredingen (vgl. Joh. 3:14; 8:28; 12:32-34). Het kruis is daarom onze banier en die banier kan niet gescheiden worden van Zijn liefde over ons. Deze naam van God moet ons voortdurend voor ogen staan. Amalek is een beeld van het vlees en het altaar staat altijd voor het kruis. We moeten het vlees tegemoet treden en een gekruisigd leven leiden. Het altaar komen we ook tegen bij Jahwè Jiré (Gen. 22:9,14) en bij Jahwè Sjalòm (Richt. 6:24). Het kruis is het geheim van alle geestelijke groei, omdat het ons weghaalt uit de sfeer van het vlees en de deur opent naar de kracht van Christus’ opstanding. Wanneer het kruis werkt in ons leven, zal onze banier een boodschap van liefde zijn voor de Heer en de naaste en waar geen plaats meer mag zijn voor het vlees.

5. Jahwè Sjalòm (יְהוָה שָׁלוֹם) - De HERE is vrede

Belofte in Christus: Zaaïen in vrede levert vrucht (Jac. 3:18).

“Toen bouwde Gideon daar een altaar voor de Here en noemde dat: De Here is vrede. Het staat tot op de huidige dag nog in Ofra der Abiezrieten” (Richt. 6:24).

“Maar gerechtigheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid voor hen, die vrede stichten” (Jac. 3:18).

Het Hebreeuwse woord *sjalòm* betekent vrede, gezondheid, welzijn of welvaart. Het is Gods wil in het leven van elk christen dat deze vrede gestalte zal krijgen.

6. Jahwè Tsevaoth (יהוה צבאות) - De HERE van de legerscharen

Belofte in Christus: Alles is aan Hem onderworpen

“Hij nu ging van jaar tot jaar uit zijn stad om de Here der heerscharen te Silo te aanbidden en Hem offers te brengen” (1 Sam. 1:3).

“In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Here zitten op een hoge en verheven troon en zijn zomen vulden de tempel. Serafs stonden boven Hem; ieder had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij. En de een riep de ander toe: Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol” (Jes. 6:1-3).

Het gaat hier om ‘de Here van de legermachten’. Oudere vertalingen gebruiken de woorden ‘heirscharen’ (SV) of ‘heerscharen’ (NBG). Een leger werd namelijk ook wel een ‘heer’ genoemd.

Vroeger schreef men dat als ‘heir’ en sprak dit uit als ‘heer’.

De Here der heirscharen (de Here van de legermachten, Here van de legerscharen) is een naam van God als de machtige Koning over alle hemelse en aardse machten en krachten. Hij wordt gediend door vele miljoenen engelen. Vaak wordt in de Bijbel met nadruk gezegd dat de Here van de legermachten Gods naam is, bijvoorbeeld in Jesaja 47:4: “Onze Verlosser, **HEERE** van de legermachten is Zijn Naam, de Heilige van Israël” (HSV).

In het Nieuwe Testament komen we ook het Hebreeuwse woord voor legerscharen, *Tsevaoth*, onvertaald in de Griekse grondtekst voor (de Griekse overschrijving luidt: σαβαωθ, saba’oth).

“En gelijk Jesaja tevoren gezegd had: Indien de Here Zebaoth ons geen zaad overgelaten had, als Sodom zouden wij geworden zijn en aan Gomorra zouden wij gelijk gemaakt zijn” (Rom. 9:29 NBG).

“Zie, het loon, dat door u is ingehouden van de arbeiders, die uw landen hebben gemaaid, schreeuwt, en het geroep van hen, die uw oogst hebben binnengehaald, is doorgedrongen tot de oren van de Here Zebaoth” (Jac. 5:4 NBG).

De naam ‘Here der heerscharen’ wordt dikwijls genoemd in verband met Gods koningschap en grote macht, bijvoorbeeld in Psalm 24:10:

“Wie is Hij, deze Koning der ere? De **HEERE** der heirscharen, Die is de Koning der ere” (SV).

Deze naam van God is van belang om te weten dat Christus alle macht is gegeven in hemel en op aarde en dat alles aan hem is onderworpen. Hij hoort het hulpgeroep en zijn loon zal niet ingehouden worden. Zijn koningschap heerst over alles. Door deze naam zal in de toekomst de aarde zijn vol van Zijn heerlijkheid zijn.

7. Jahwè Meqadiesjchem (יְהוָה מְקַדְּשֵׁם) - De HERE die jullie heiligt

Belofte in Christus: *Christus die ons is geworden ... heiliging* (1 Cor. 1:30).

“Gij dan, spreek tot de Israëlieten; maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heilig” (Ex. 31:13).

Het Hebreeuwse woord *qadosj* betekent ‘heilig’, waarvan deze naam van God is afgeleid. Het is God die de confident heiligt. Onze heiliging is Christus zelf (1 Cor. 1:30) die meer en meer gestalte in ons krijgt. Er is objectieve of positionele heiliging die we ontvangen bij onze bekering (1 Cor. 6:11; Hebr. 10:10) en subjectieve of voortschrijdende heiliging (1 Thess. 4:3; 1 Petr. 3:15; Openb. 22:11) in onze wandel met God. Het is nodig dat we onze positionele heiliging kennen en groeien in voortschrijdende heiliging.

8. Jahwè Rò-ie (יְהוָה רֹעִי) - De HERE is mijn herder

Belofte in Christus:

Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed. Ik ben de goede herder (Joh.10:10b,11).

“De HERE is mijn herder, mij ontbreekt niets” (Ps. 23:1).

Deze naam van God is afgeleid van een Hebreeuws werkwoord dat ‘weiden’ of ‘grazen’ betekent; het is een ander werkwoord dan van het *rò-ie* in *El Rò-ie*.

Jezus zei: “Ik ben de goede herder” (Joh. 10:11; vgl. Hebr. 13:20; 1 Petr. 5:4). Het geheim van leven en overvloed is Jezus als onze Herder te kennen. Hij zet Zijn leven in voor ons en kent ons bij naam. Zijn leiding is echter niet alleen uiterlijk, maar ook innerlijk, want Hij is tegelijk de HERE die ons ook heiligt.

Het is duidelijk dat het herderschap van Christus onontbeerlijk is in pastorale zorg. Deze zorg centreert Zich in Christus die kwam om leven en overvloed te geven (Joh.10:10).

9. Jahwè Tsiedqenoe (יְהוָה צְדִיקְנוּ) - De HERE is onze gerechtigheid

Belofte in Christus: *Gerechtigheid is een vrucht* (Jac. 3:18).

“In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israel veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmede men hem zal noemen: de Here onze gerechtigheid” (Jer. 23:6).

“Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al onze dagen” (Luc. 1:75).

Gerechtigheid is tot heiliging (Rom.6:19). Gerechtigheid duidt op recht, rechtvaardigheid en wat recht is in de ogen van God. Dit is wat aan de basis staat van elke huiswerkopdracht om zó tot verdere progressieve heiliging te komen.

10. Jahwè Sjamma (יהוה שָׁמָּה) - De HERE is (al)daar

Belofte in Christus: De Here is nabij (Fil. 4:5).

“De omtrek is achttienduizend el en de naam der stad zal voortaan zijn: de Here is aldaar” (Ez. 48:35).

Het Hebreeuwse woord *sjam* betekent ‘daar’. God is altijd ‘daar’, Hij is nabij ons. In Christus is Hij in ons en zijn wij in Hem. Er is daarom alle hoop in elke pastorale hulp wanneer de hulpverlener en geholpene in Christus zijn.

11. Jahwè Rafa (יהוה רָפָא) - De HERE geneest

Belofte in Christus: Jezus geneest u (Hand. 9:34).

“... zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb; want Ik, de Here, ben uw Heelmeester” (Ex. 15:26).

“En Jezus hoorde het en zei tot hen: Zij, die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn. Ik ben niet gekomen rechtvaardigen te roepen, maar zondaars” (Marc. 2:17).

Het Hebreeuwse werkwoord *rafa* (רָפָא) betekent ‘genezen’. Jezus als Genezer (Luc. 4:23; 5:31) staat aan de basis van alle geestelijke zorg. De Heer wil dat “geheel uw geest, ziel en lichaam bij de komst van onze Here Jezus Christus in allen dele onberispelijk bewaard zal blijken te zijn” (1 Thess. 5:23).

Conclusie

De naam van God is een sleutel om heel de Bijbel te begrijpen. In een bepaald opzicht is de Naam de basis van heel de Bijbel. Van het begin tot het eind gaat het om Zijn Naam en de verheerlijking van die Naam. De naam van Christus is de naam waar alle zegen uit voorkomt (vgl. Ef. 1:3-14). Het grote doel is dat we in Christus zijn en in Hem blijven. Alle andere namen van God zijn ook vervat in Christus en het is daarom van belang dat we deze namen goed kennen en er in Christus voortdurend aanspraak op maken..

“Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij behoorden U toe en Gij hebt hen Mij gegeven en zij hebben uw woord bewaard” (Joh. 17:6).

Als christenen zijn wij geroepen om deze Naam op onze beurt weer te openbaren aan anderen die hun vertrouwen op God willen stellen (vgl. 1 Tim. 1:16; 2 Tim. 2:2).

Studievragen

1. Waarom heeft God zoveel namen?
2. Probeer de Drie-eenheid te verwoorden.
3. Leg uit waar de naam Jahwè naar verwijst
4. Waarom moet je de naam Jehova nooit gebruiken?
5. Waarom was de naam *El Olam* zo belangrijk voor Abraham?
6. Welke naam van God spreekt jou het meest aan?
7. Omschrijf waarom de naam van God een sleutel is om heel de Bijbel te begrijpen.